

том может стать то, что партия начнет срастаться с государственным аппаратом и будет создана партийная номенклатура. Альтернативой этой партии оппозиционные партии стать не смогут в виду своей слабости. Партия же парламентского большинства может привлечь в свои ряды людей, которые попытаются сделать себе политическую карьеру за счет партии, выдвигать идеи политического популизма и т. д. [3].

Таким образом, вопрос смены избирательной системы для Беларуси остается актуальным, как в социально-политическом аспекте развития страны, так и в плане усиления политических партий вообще как социально-политического института. Будет ли от этого лучше? На этот вопрос ответит самый беспристрастный судья – время.

1. Парламентские выборы в Беларуси [Электронный ресурс] // Выборы – 2016. – Режим доступа: <http://vybory2016.by/#>. – Дата доступа: 01.02.2017.

2. Котляров И. В. Политические партии миф или реальность? [Электронный ресурс] / И. В. Котляров // Master of social Sciences. – Режим доступа: <http://socio.bas-net.by/artdetailed.php?id=28>. Дата доступа: 10.09.2016.

3. Кому выгодна реформа избирательной системы [Электронный ресурс] // Центр научной политической мысли и идеологии. – Режим доступа: <http://rusrand.ru/actuals/komu-vygodna-reforma-izbiratelnoj-sistemy>. – Дата доступа: 12.03.2017.

ЗАХАВАННЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ ПРЫ ДАПАМОЗЕ ІНФАРМАЦЫЙНЫХ ТЭХНАЛОГІЙ (НА ПРЫКЛАДЗЕ МУЗЕЯ ГІСТОРЫ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ)

В. М. Галдзеў,

*аспірант Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта
культуры і мастацтваў*

Захаванне гісторыка-культурнай спадчыны з'яўляецца неад'емным працэсам на шляху да яе рэпрэзентацыі, так як у ХХІ ст. роля інфармацыйных тэхналогій павялічылася і пра-

нікла ва ўсе сферы чалавечай дзейнасці, у тым ліку ў музейную сферу, стаўшы тым самым якасным інструментам для захавання гісторыка-культурнай спадчыны.

Гісторыка-культурная спадчына ўяўляе сабой фактычна галоўны спосаб існавання культуры. Тое, што не ўваходзіць у гісторыка-культурную спадчыну, перастае быць культурай і ў канчатковым рахунку спыняе сваё існаванне. За сваё жыццё чалавек паспявае асвоіць, перавесці ў свой унутраны свет толькі малую долю гісторыка-культурнай спадчыны. І наступныя пакаленні будуць карыстацца агульным здабыткам усіх людзей, усяго чалавецтва. Таму захаванне кожнай нацыянальнай культурнай спадчыны – гэта фактычна захаванне сусветнай культуры наогул.

Сёння ўсе пытанні аховы і выкарыстання нацыянальнай гісторыка-культурнай спадчыны ў Беларусі рэгулююцца «Кодэксам аб культуры Рэспублікі Беларусь» (2016) [3], законамі «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны» (2002), «Аб Нацыянальным архіўным фондзе і архівах у Рэспубліцы Беларусь» (1994), «Аб бібліятэчнай справе» (1995), «Аб музеях і музейным фондзе» (1996) [2].

У наш час тэхналогіі захавання аб'ектаў гісторыка-культурнай спадчыны ўдасканальваюцца дзякуючы развіццю новых метадык, матэрыялаў і з'яўленню новых прыёмаў працы з імі. Тэхналогіі захоўвання аб'ектаў гісторыка-культурнай спадчыны падзяляюцца на традыцыйныя – класічныя (ручная апрацоўка дакументаў) і сучасныя – інфармацыйныя (атрымалі сваё развіццё ў сувязі са з'яўленнем і ўкараненнем у сферу культуры інтэгрыраваных інфармацыйных сістэм). Электронныя або інфармацыйныя тэхналогіі пачалі развівацца з канца мінулага стагоддзя і імкліва працягваюць удасканальвацца ў цяперашні час. Для захавання, прадстаўлення і выкарыстання аб'ектаў культурнай спадчыны існуюць стандартызаваныя метады і сродкі інфармацыйных тэхналогій, а менавіта:

- стварэнне масіваў баз даных;
- распрацоўка стандартызаваных інфармацыйна-пошукавых сістэм у галіне гісторыка-культурнай спадчыны;
- ужыванне стандартных электронных слоўнікаў і даведнікаў;

- выкарыстанне сеткі камунікацый, у прыватнасці, сусветнай сеткі Інтэрнэт;
- стварэнне музейных сайтаў, віртуальных музеяў;
- сканіраванне і аблічбоўванне розных музейных, выяўленчых, тэкставых, архіўных, фота-, аўдыё-, відэа- і іншых экспанатаў [4].

У прыватнасці, музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны з'яўляецца самым сучасным па ўсіх крытэрыях інфарматызацыі. У фондах музея маецца аблічбавачнае абсталяванне, такое як шырокафарматны сканер «SupraScan Quartz A1», які працуе ў фармаце да А1 і дазваляе аблічбоўваць шырокафарматныя кнігі, фаліянты, манускрыпты, карты, творы мастацтва, а таксама напаяўпразрыстыя арыгіналы і 3-D фота на «Photosimile 5000», з дапамогай якога можна ствараць анімраваныя малюнкi аб'ектаў у павароце на 360 градусаў, на паўсферы.

У музеі працуе электронная база даных «Муз 5», якая дазваляе захоўваць розныя дадзеныя аб прадметах, якія падзелены на раздзелы, а таксама фондавыя прадметы электроннай галерэі, якія налічваюць больш за 104 тысячы адзінак.

Музей Вялікай Айчыннай вайны мае шырокі набор інфармацыйных тэхналогій для захавання культурнай спадчыны і ў экспазіцыйнай прасторы, гэта такія тэхнічныя сродкі, як:

- інфармацыйныя тэрміналы;
- галаграфічны тэатр;
- вялікія ВК экраны;
- сенсорныя экраны;
- інтэрактыўны сенсорны экран;
- праектары [1].

Магчымасці сённяшняга музея дазваляюць праводзіць віртуальныя экскурсіі, таму наведвальнікі з любога кутка планеты могуць азнаёміцца з экспазіцыямі і дакрануцца да нашай гісторыка-культурнай спадчыны.

Такім чынам, неабходнасць захавання гісторыка-культурнай спадчыны заўсёды была відавочная. Сёння з'явіліся новыя інфармацыйныя тэхналогіі і абсталяванне, выкарыстанне якіх пашырае магчымасці вырашэння гэтай задачы ў музейнай дзейнасці, адкрывае новыя перспектывы і дазваляе ўжыць некалькі падыходаў да гэтага працэсу.

1. Беларусский государственный музей истории Великой Отечественной войны [Электронный ресурс] // Великая память о Великой войне. – Режим доступа: http://www.warmuseum.by/VIRT_Museum/tour.swf. – Дата доступа: 15.02.2017.

2. Вопросы Министерства культуры Республики Беларусь [Электронный ресурс] // Постановление Совета Министров Респ. Беларусь. – Режим доступа: <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=3871&p0=C20101558>. – Дата доступа: 14.02.2017.

3. Культура Беларуси: интернет-портал [Электронный ресурс] // Официально опубликован Кодекс Республики Беларусь о культуре. – Режим доступа: <http://belcult.by/>. – Дата доступа: 15.02.2017.

4. Несговорова Г. П. Современные информационно-коммуникационные и цифровые технологии в сохранении культурного и научного наследия и развитии музейного дела / Г. П. Несговорова // Проблемы интеллектуализации и качества систем информатики. – Новосибирск, 2006. – С. 153–161.

ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ГОТОВНОСТЬ ВЫПУСКНИКА ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ «БИБЛИОТЕЧНО- ИНФОРМАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ» К ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ РАБОТЕ

Ю. Н. Галковская,

*кандидат педагогических наук, доцент кафедры менеджмента
информационно-документной сферы Белорусского государственного
университета культуры и искусств*

В процессе подготовки библиотекаря-библиографа в условиях учреждения высшего образования формируется, прежде всего, его социально-профессиональная компетентность как совокупность когнитивных и операционных образований. Однако встает вопрос о том, достаточно ли сформировать знания, умения, навыки и опыт, необходимые для компетентного решения профессиональных задач, или выпускнику необходима еще и уверенность в своих силах, возможностях и, как следствие, определенная психологическая готовность к деятельности в целом.